

— mõista vaidlusaluse ühenduse kaubamärgi omanikult välja kõik käesoleva menetluse tulevikus tekkivad kulud ning hagejale seni tekkinud edasikaebamise kulud.

### Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnalisi osi BLUE JEANS GAS sisaldav kujutismärk kaupadele klassides 3, 9, 14 ja 25 — registreeritud ühenduse kaubamärk nr 305050

Ühenduse kaubamärgi omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: hageja

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: kehtetuks tunnistamise taotluses esitatud põhjendused tuginevad ühelt poolt määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punktide a ja c, artikli 8 lõike 1 punkti b, artikli 53 lõike 2 ja artikli 8 lõike 1 kohaldamisele ning teiselt poolt kujutismärkide -GAS- BIJOUX ja BIJOUX -GAS- Prantsuse registreeringutele nr 1594704 ja nr 1627459 kaupadele klassides 14 ja 25.

Tühistamisotsus: tunnistada ühenduse kaubamärk osaliselt kehtetuks.

Apellatsioonikoja otsus: tühistada osaliselt tühistamisotsus otsus, tunnistada ühenduse kaubamärk osaliselt kehtetuks ja lükata kehtetuks tunnistamise taotlus tagasi.

Väited: määruse nr 40/94 artikli 56 lõike 3 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 57 lõige 3) ja määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõigete 3 ja 4 rikkumine; määruse nr 40/94 artikli 15 lõigete 1 ja 2 ning Prantsuse intellektuaalomandi seadustiku artikli L715 lõike 5 punkti b rikkumine; määruse nr 40/94 artikli 73 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 75) rikkumine, kuna apellatsioonikoda rikkus mitut õigusnormi ja tegi mitu hindamisviga seoses tõenditega varasema kaubamärgi kasutamise kohta klassi 25 kuuluvate kaupade jaoks.

Määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punkti a ning artikli 8 lõike 1 punkti b ebaõige kohaldamine ning määruse nr 40/94 artikli 53 ja Prantsuse õigusnormide, tsiviilseadustiku artikli 2262 ja Prantsuse intellektuaalomandi seadustiku artikli L714 lõike 3 rikkumine, kuna apellatsioonikoda hindas väärtalt segiajamise tõenäosust.

Määruse nr 40/94 artikli 74 rikkumine, kuna apellatsioonikoda tegi *ultra petita* otsuse, kui käsitles klassi 14 kuuluvate kaupade võrdlust, kusjuures need kaubad ei olnud talle esitatud hagi esemeks.

Määruse nr 40/94 artikli 62 lõike 1 rikkumine, kuna apellatsioonikoda ei võinud analüüsis piirduda ainult kaubamärgist nr

1594704 tuleneva varasema õigusega pärast seda, kui oli otsustanud kasutada tühistamisotsakonda pädevust, ega saata asja tagasi tühistamisotsakonda selleks, et tehtaks otsus teiste õiguste kohta, millele hageja tugines ja mis olid juba läbi vaadatud.

**Willem Stolsi 28. veebruaril 2012 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 13. detsembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-51/08: Stols versus nõukogu**

**(Kohtuasi T-95/12 P)**

(2012/C 126/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

### Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Willem Stols (Halsteren, Madalmaad) (esindajad: advokaadid S. Rodrigues, A. Blot ja C. Bernard-Glanz)

Teine menetluspool: Euroopa Liidu Nõukogu

### Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev apellatsioonkaebus vastuvõetavaks;
- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu esimese koja 13. detsembri 2011. aasta otsus kohtuasjas F-51/08 RENV;
- rahuldada tema poolt esimeses kohtuastmes esitatud nõuded;
- mõista mõlema kohtuastme kulud välja nõukogult.

### Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant järgmised väited.

1. Esimene väide, et kui Avaliku Teenistuse Kohus analüüsis esimeses astmes esitatud esimest väidet, mille kohaselt on rikutud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 45 lõiget 1 ning on tehtud ilmne hindamisviga, siis Avaliku Teenistuse Kohus rikkus liidu õigust:
  - kohaldades personalieeskirjade artikli 45 lõikes 1 sätestamata kriteeriumi (vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 46 ja 47),
  - põhjendades kohtuotsust ebapiisavalt ning seades kahtluse alla personalieeskirjade artiklis 5 ette nähtud jaotuse kahte tegevusüksusesse (vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 52-54) ja

— põhjendades sisuliselt ebatäpselt ning tõlgendades valesti personalieeskirjade artikli 45 lõikes 1 sätestatud kriteeriume keele kohta.

2. Teine väide, et kui Avaliku Teenistuse Kohus analüüsis teist väidet, et on rikutud personalieeskirjade artikli 59 lõiget 1 ning diskrimineerimiskeelu põhimõtet, jõudis ta õigusvastasele järeldusele osas, milles ta lükkas teise väite kui tulemusetu tagasi, kuna esimene väide ei olnud tõendatud, kuigi ta rikkus mitmeid õigusnorme, kui ta järeldas, et esimene väide ei olnud tõendatud (vt vaidlustatud kohtotsuse punktid 59 ja 60).

## 7. märtsil 2012 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-109/12)

(2012/C 126/44)

Kohtumenetluse keel: hispaania

### Pooled

*Hageja:* Hispaania Kuningriik (esindaja: advokaat A. Rubio González)

*Kostja:* Euroopa Komisjon

### Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 22. detsembri 2011. aasta otsus K(2011) 9992, millega vähendatakse ühtekuuluvusfondi poolt järgmistele projektidele antavat abi: „Extremadura autonoomses piirkonnas tahkete olmejäätmete käitlemise üldkava teise etapi läbiviimise käigus rakendatavad tegevused” (CCI nr 2000.ES.16.C.PE.020); Reovee äravoolud: „Getafe valgala keskjooks ja Arroyo Culebro valgala alamjooks (Tajo valgala — reovee puhastamine)” (CCI nr 2002.ES.16.C.PE.002); „Töödeldud vee taaskasutamine Santa Cruz de Tenerife rohealade kastmiseks” (CCI nr 2003.ES.16.C.PE.003) ning „Tehniline abi Mancomunidad de Algodori veega varustamise projekti analüüsimiseks ja koostamiseks” (CCI nr 2002.ES.16.C.PE.040);

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

### Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud komisjoni 29. juuli 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1386/2002, millega kehtestatakse nõukogu

määruse (EÜ) nr 1164/94 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses Ühtekuuluvusfondist antava abi suhtes kohaldatavate juhtimis- ja kontrollisüsteemidega ning finantskorrektsioonide tegemise korraga<sup>(1)</sup>, artikli 18 lõiget 3, kuna arakuulamise kuupäevast otsuse tegemiseni kulus enam kui kolm kuud.

2. Teine väide, et on rikutud nõukogu 16. mai 1994. aasta määruse (EÜ) nr 1164/94, millega asutatakse ühtekuuluvusfond<sup>(2)</sup>, II lisa artiklit H, kuna selles määruses ette nähtud menetlus algatati ilma vajalikke kontrollide läbi viimata.
3. Kolmas väide, et on rikutud nõukogu 16. mai 1994. aasta määruse (EÜ) nr 1164/94, millega asutatakse ühtekuuluvusfond, II lisa artiklit H, kuna ükski järeldus ei lükka ümber projektide lõpetamisel esitatud deklaratsioone.
4. Neljas väide, et on rikutud nõukogu 16. mai 1994. aasta määruse (EÜ) nr 1164/94, millega asutatakse ühtekuuluvusfond, II lisa artiklit H, kuna eeskirjade eiramisi ei ole tõendatud.
5. Viies väide, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet seoses projektiga CCI nr 2000.ES.16.C.PE.020, kuna komisjon kasutas selle projekti puhul kriteeriume, mis on ette nähtud dokumendis (hangetega seotud finantskorrektsioone käsitlevad suunised, mis esitati liikmesriikidele fondide koordineerimiskomitee 28. novembri 2007. aasta koosolekul), mis ei olnud avalikustatud hetkeks, mil Hispaania ametivõimud esitasid lõppsummat puudutavad dokumendid, vaid mis avalikustati alles 29 kuud hiljem.

<sup>(1)</sup> EÜT L 201, lk 5; ELT erivaljaanne 14/01, lk 162.

<sup>(2)</sup> EÜT L 130, lk 31; ELT erivaljaanne 14/01, lk 9, muudetud nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1264/1999 (EÜT L 161, lk 57; ELT erivaljaanne 14/01, lk 73).

## 27. veebruaril 2012 esitatud hagi — Iranian Offshore Engineering & Construction versus nõukogu

(Kohtuasi T-110/12)

(2012/C 126/45)

Kohtumenetluse keel: hispaania

### Pooled

*Hageja:* Iranian Offshore Engineering & Construction (Teheran, Iraan) (esindajad: advokaadid J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea ja J. Iriarte Ángel)

*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu